

Theo Lời Kể Của Giáo Sư Trịnh Thạch Nham

Khi tôi bắt đầu thân cận với ngài, nghe ngài giảng kinh và tiếp xúc với ngài, lão hòa thượng Tịnh Không thật sự là, tôi nói thầm trong lòng: ngài thật đúng là “tiêu dao hâu”, ngài rất thông dong, rất tự tại. Dù bạn gặp ngài trên xe buýt hay gặp ngài trên giảng đường, ngài vẫn luôn gần gũi như thế, từ bi như thế, khiến bạn cảm thấy có thể mở lòng với ngài, cho nên tôi có rất nhiều vấn đề muốn hỏi ngài. Có một hôm, ngài nói với chúng tôi phải tổ chức một buổi niệm Phật suốt 24 tiếng, ngài cũng sẽ cùng mọi người niệm Phật. Niệm Phật 24 tiếng đồng hồ không phải là chuyện dễ, ngài rất từ bi, ở phía sau ngài sắp xếp hai hàng ghế có lưng tựa, để những ai niệm mệt rồi có thể nghỉ ngơi. Ngài thật sự giống như các vị cổ đức, có một buổi đàm thoại với đệ tử. Ngài hỏi tôi niệm Phật 24 tiếng có gì tâm đắc không? Tôi nói có: ngồi ở đó cũng đang niệm, ra phía sau nghỉ ngơi cũng đang niệm. Ngài liền nói với tôi: “Vậy thì đúng rồi, niệm hay không niệm đều là niệm!” Lời của ngài luôn khiến tôi ngay lập tức khai ngộ.

Có một hôm, tôi nói với lão hòa thượng: “Xin ngài giúp con quy y lại một lần nữa”. Ngài nói: “Được thôi, làm ngay bây giờ nhé”. Thế là tôi quy y ngay trong Phật đường, và ngài còn ban cho tôi một pháp danh là Trí Nham. Tôi lấy từ trong túi ra một xâu chuỗi và nói: “Xin sư phụ đeo giúp con”. Ngài đáp: “Cư sĩ tại gia thì không cần đeo, nhưng thôi vẫn nên giúp anh đeo”. Ngài cho bạn biết cư sĩ tại gia thì không cần đeo, nhưng vẫn giúp bạn đeo.

Theo tôi thấy, chúng ta đang sống ở nhân gian. Tôi cũng hơi có tuổi, bảy mươi ba tuổi rồi. Nhìn về phía trước, dường như cuối cùng cũng phải trở về nhà, cũng phải biết nhà ở đâu, rất rõ ràng. Có một hôm, tôi lại cùng lão hòa thượng Tịnh Không nói về chuyện này, tôi hỏi ngài để xác nhận, có phải là như vậy không? Ngài đáp: “Nếu không phải như vậy, thì còn là như thế nào?”

Có lần ngài hỏi tôi, anh có thể đến Úc được không? Tôi hỏi là đi diễn thuyết một lần hay là ở lại lâu dài? Ngài nói là lâu dài. Tôi nói không được. Ngài cười hiền từ và nói: “Không được thì thôi vậy”. Ngài không hỏi tại sao. Ngài không phải là người quá uy quyền, không phải kiểu người bắt người khác phải làm thế này, làm thế kia. Lòng từ bi và bao dung của ngài, khi cùng ngài học Phật, bạn chỉ cần nhìn thấy nụ cười của ngài, hoặc cùng ngài dùng bữa một lần, bạn cũng sẽ thấy cảm động. Tôi đã dùng bữa với ngài rất nhiều lần, ngài rất trang nghiêm, nhưng trong bữa ăn, ngài cũng sẽ trò chuyện với bạn vài câu, trò chuyện rất tự nhiên. Khi dùng bữa với ngài, điều bạn nhận được không phải là ăn uống, mà là pháp thực. Ngài thật sự đã truyền trao trí tuệ của Phật pháp đến tín chúng, thậm chí còn mang đến cho thế giới này của chúng ta một niềm hy vọng và một tấm gương sáng.

Trích từ một buổi phỏng vấn tháng 9 năm 2017

Tổ biên tập “thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”